

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518203311
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3518203311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci vyhlásenia za mŕtvu A., zastúpenej opatrovníkom X., za účasti navrhovateľky T., zastúpenej F. na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 3. decembra 2020, č. k. 12Ps/7/2018 - 87, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku II. m e n í tak, že za deň úmrtia sa považuje deň XX.XX.XXXX.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 3. decembra 2020 č. k. 12Ps/7/2018 - 87 súd prvej inštancie výrokom I. vyhlásil A. P., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom V., za mŕtvu. Výrokom II. stanovil za deň jej úmrtia deň XX.XX.XXXX. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového zistenia, že A. P., rod. V., nar. XX.XX.XXXX je osobou dlhodobo na neznámom mieste, nie je vedená v registri obyvateľov SR. Oprávnená osoba nepožiadala o zápis úmrtia do osobitnej matriky. Obec V. v žiadnej z dostupných evidencií nemá záznam o A. P. a ani nemá vedomosť kedy, kde a za akých okolností zomrela. Ústav pamäti národa nedisponuje archívnymi dokumentmi, kde by bol záznam o A. P. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že so zreteľom na všetky okolnosti možno usúdiť, že A. P., rod. V. už nežije a tiež mal preukázaný právny záujem navrhovateľky na podanom návrhu. Vzhľadom na to, že do uplynutia lehoty určenej vo vyhláske, t.j. XX.XX.XXXX, sa menovaná neprihlásila a ani sa nepodarilo zistiť žiadne skutočnosti o jej živote, A. P., rod. V. v súlade s § 224 ods. 1 CMP vyhlásil za mŕtvu. Za deň jej úmrtia považuje deň XX.XX.XXXX ako deň, ktorý neprežila. Súdu sa nepodarilo zistiť presný deň, kedy nezvestná zomrela, alebo, ktorý pravdepodobne neprežila, a preto určil za deň smrti posledný deň jednoročnej lehoty uvedenej vo vyhláske.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku II. podala navrhovateľka včas odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že za dátum úmrtia A. P. určí deň XX.XX.XXXX. Poukazovala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 MCdo20/2010 zo dňa 15.06.2011, podľa ktorého je vylúčené, aby súd ustálil deň smrti nezvestného na deň vyhlásenia rozsudku alebo deň uplynutia ediktórnej lehoty. Z rozhodnutia vyvodila, že aj v danom prípade, ak súd za deň smrti určil deň uplynutia lehoty určenej vo vyhláske, tak rovnako založil neprípustný predpoklad, že nezvestná A. P. ešte v čase začatia konania žila. Ďalej poukazovala na skutočnosť, že podľa rozsudku sa nezvestná dožila 121 rokov. Týmto dátumom úmrtia by však A. P. prežila všetkých svojich dedičov, všetky generácie, ktoré by mohli po nej dedič, všetci ju teda predumreli a jej majetok by pripadol štátu. Návrh na vyhlásenie A. P. za mŕtvu však podala práve z dôvodu nevysporiadaných majetkových vzťahov, ktoré vzťahy je potrebné v rámci rodiny upraviť, pričom poukazuje na konštatovanie súdu

prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, že vo veci bol preukázaný jej právny záujem ako oprávnenej dedičky. Z uvedeného dôvodu je podľa nej nevyhnutné, aby bol dátum úmrtia upravený tak, aby sa A. P. dožila maximálne 100 rokov, inak je celý rozsudok vydaný v podstate zbytočne. Poukázala aj na údaje Slovenského štatistického úradu, ktorý určil očakávanú dĺžku života pri narodení u žien na 80,4 rokov. 3. Opatrovník sa k odvolaniu vyjadril a označil ho za dôvodné. Súhlasil s dôvodmi, pre ktoré bolo podané, predovšetkým s tým, že nebohá sa nemohla dožiť veku 121 rokov. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v súlade s odvolacím návrhom navrhovateľky.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa § 388 CSP zmeniť z nasledovných dôvodov:

5. Odvolací súd k podanému odvolaniu navrhovateľky uvádza, že nesúhlasí s poukazom odvolateľky na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. júna 2011 sp. zn. 6 MCdo 20/2010 a jeho označením ako judikátu v zmysle, že obsahuje zásadné právne závery alebo záväzný výklad právnej normy rozhodnej v danej veci. Uvedené rozhodnutie jednak nebolo publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, jednak sa v merite týka výkladu inej právnej normy a iného (osobitného) civilného konania, a to konania o oprave dátumu smrti nezvestného v rozsudku o vyhlásení za mŕtveho podľa § 199 ods. 2 O.s.p. (v súčasnosti § 229 CMP). Závery uznesenia, o ktoré opiera navrhovateľka svoju argumentáciu v odvolaní, boli uvedené v jeho tzv. nezáväznej časti (v jeho poznámkach pre ďalšie konanie), ktoré vychádzali z celkom iných podmienok a okolností konania o návrhu na opravu dňa smrti nezvestného, podľa ktorých je alogické ustálenie dňa smrti nezvestného v deň rozhodnutia súdu. V uvedenom rozhodnutí však odvolací súd neriešil otázku, či je možné za deň, ktorý nezvestný neprežil, označiť posledný deň jednoročnej lehoty určenej súdom vo vyhláske vydanéj podľa § 225 ods. 1 CMP, ako sa stalo v danej veci. Novšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.11.2017 sp.zn. 8Cdo/59/2017 práve naopak uznalo za správny postup súdu, ktorý za deň, ktorý nezvestný neprežil, označil posledný deň jednoročnej lehoty určenej súdom vo vyhláske, pričom sa vysporiadal s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. júna 2011 sp. zn. 6 MCdo 20/2010, ktoré v z rovnakých považoval za nerozhodné pre danú vec.

6. Odvolací súd však zohľadnil dôvodnosť argumentu navrhovateľky, že motívom pre podanie tohto jej návrhu bolo dosiahnuť začatie dedičského konania po nezvestnej, ktorá je súčasne nezisteným vlastníkom viacerých pozemkov zapísaných v katastri nehnuteľnosti, čo navrhovateľka od počiatku konania preukazovala výpisom z katastra nehnuteľností. Navrhovateľka tak sleduje legitímny záujem vysporiadania pozemkov medzi dedičmi v dedičskom konaní, čo však predpokladá taký dátum smrti nezvestnej v napadnutom rozhodnutí, ktorý umožní dedenie v rámci dedičských skupín vzhľadom na zistené úmrtie predkov navrhovateľky, ktorí sú súčasne príbuznými a teda potencionálnymi dedičmi po nezvestnej, vid' navrhovateľkou predložené osvedčenie o dedičstve po jej otcovi P. V. zomr. XX.XX.XXXX, ktorý podľa predložených dôkazov (rodný list nezvestnej a rozhodnutie Štátneho notárstva v Q. sp.zn. D XXXX/XX) aj tvrdení navrhovateľky bol synovcom nezvestnej. Keďže usporiadanie vlastníckych pomerov k pozemkov nezistených vlastníkov ich dedičmi je záujmom štátu od počiatku jeho novodobého fungovania, odvolací súd považuje tento dôvod iného určenia dňa smrti za legitímny, keďže neodporuje dobrým mravom, ani právnym predpisom. Je totiž zrejmé, že v roku 2015, v ktorom roku zomrel porúčiteľ navrhovateľky a potencionálny dedič po nezvestnej, by nezvestná dosiahla 116 rokov, čo by však bol skutočne celosvetovo v ľudskej populácii výnimočný vek, ako preukazuje aj navrhovateľkou odkazovaný údaj štatistického úradu o očakávanej dĺžke života pri narodení z roku 2016, a to u žien v priemere 80,4 rokov.

7. Odvolací súd vzhľadom na verejný záujem na usporiadaní vlastníctva pozemkov v Slovenskej republike v dedičských konaniach po nezistených vlastníkoch považuje odvolanie navrhovateľky za dôvodné, a preto podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu napadnutého výroku II. tak, že za deň smrti nezvestnej určil deň, ktorý predchádza dňu smrti porúčiteľa navrhovateľky a potencionálneho dediča nezvestnej P. V., a to deň XX.XX.XXXX, ktorý sa nezvestná vzhľadom na bežnú dĺžku života človeka pravdepodobne neprežila.

8. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté členmi senátu krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).